

forældre til afløsning af det meget mere logiske betalingsprincip, hvorefter en vis andel af driftsudgifterne betales. For de handicappede er de nye regler særlig ondskabsfulde, fordi der på samme tid er indført indtægtsregulering af mange forskellige tilskud. For mange handicappede vil det være lige så godt økonomisk at modtage invalidepension som at yde en stor arbejdsindsats trods handicappet.

Forslagene:

Venstres forslag til nye regler kan sammenfattes efter disse hovedprincipper:

1. Adgangen til at modtage dagpenge strammes op. Utsigtet brug begrænses.
2. Dagpengenes højde bliver mindre efter 13 ugers ledighed, idet dagpengene herefter højst bliver 90 pct. af den nuværende garantibetaling.
3. For nye efterlønsmodtagere vil startbetalingen svare til niveauet for dagpenge efter 13 uger.
4. Såvel arbejdsgivernes som arbejdstagernes kontingent til A-kasserne forhøjes. Arbejdsgiverne holdes skadesløse ved, at der samtidig foreslås indførelse af en karensgag for sygedagpenge.
5. Arbejdstagernes bidrag til efterlønsordningen forhøjes som følge af de stærkt stigende udgifter i forhold til det oprindelige fejlskøn.
6. Bistandslovens regler følger dagpengereglerne, idet der efter 13 uger i alt højst kan udbetales svarende til 90 pct. af den nuværende garantibetaling.
7. Alle bestemmelser om indtægtsregulering af handicapydelse, der indførtes med socialindkomsten, fjernes igen.
8. Børnetilskuddene omlægges, gøres indkomstuafhængige og ydes kun til de første ni årgange, herunder særlig store beløb til de 0-2-årige.
9. Bestemmelserne om betaling for daginstitutioner føres tilbage til »andel af driftsomkostningerne«-princippet i stedet for den såkaldte indkomstskat.

Med de her nævnte forslag løses alle problemerne ikke. Der er stadig en for stor indkomstafhængighed i boligsikringsordningen og i reglerne for uddannelsesstøtte. Dertil er beskatningen af den sidst tjente krone altfor høj. Derfor indgår det i venstres økonomiske politik, at der i de kommende år skal ske en gradvis afskaffelse af progressionen i statsindkomstskatten.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Til A, punkt 1

Gældende regel i lovens § 55:

Dagpengeret er betinget af, at den forsikrede har haft arbejde i sammenlagt mindst 26 uger inden for de sidste 3 år. Kun arbejde i medlemsperioder medregnes.

Bemærkninger:

Den såkaldte 26 ugers regel indebærer, at forsikrede personer, der er arbejdsløse, kan modtage dagpenge i op til 2½ år. Først efter 2 års ledighed opnås ret til et jobtilbud, og først efter 2½ års ledighed bortfalder dagpengeretten, hvis man ikke har taget imod et jobtilbud. Reglen betyder desuden, at dagpengeretten kan opnås på grundlag af en forholdsvis kortvarig beskæftigelse og evt. et løst forhold til arbejdsmarkedet.

Den foreslåede ændring tilsigter dels at forhindre langtidsledighed, idet jobtilbud skal gives på et tidligere tidspunkt, og dels at sikre, at arbejdsløshedsforsikringen kun omfatter personer, der har et fast forhold til arbejdsmarkedet. Ændringen vil betyde, at kortvarige ansættelsesforhold ikke vil kunne give dagpengeret. Deltagelse i beskæftigelsesprojekter, jobtilbud o. lign. vil i sig selv ikke give dagpengeret. Derimod vil ændringen f. eks. ikke berøre de arbejdstagere, der bliver ledige efter længere tids stabil beskæftigelse.

Af hensyn til de personer, der på nuværende tidspunkt har været ledige i mere end 1 år, bør der laves en overgangsordning, så den foreslåede ændring først får fuld virkning efter 1-2 år.

Ændringen vil betyde et fald i antallet af personer, der vil have ret til dagpenge ved ledighed. Desuden vil de dagpengeberettigede personer ikke kunne få udbetalt dagpenge i så lang en periode som tidligere. Derfor vil ændringen indebære, at udgifterne til arbejdsløshedsforsikring bliver mindre. En del af denne udgiftsreduktion vil dog blive modsvaret af øgede udgifter til jobtilbud og til bistandshjælp.

Der vil skønsmæssigt være tale om en besparelse på ca. 200 mill. kr.

Til A, punkt 2

Gældende regel:

Til heltidsforsikrede, der får arbejde til mindre end den fulde, normale arbejdstid, kan der udbetales supplerende dagpenge i en ubegrænset periode. Det er dog en betingelse, at arbejdsgiveren underskriver en såkaldt frigørelsesattest, hvorved ar-